

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010119
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B. nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XXX, trestne stíhaného za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2023, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku bývalého Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09. septembra 2022, sp. zn. 1T/23/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom bývalého Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09. septembra 2022, sp. zn. 1T/23/2020, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

„obaja obžalovaní po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistených dňoch mesiaca február 2019 v nočných hodinách v obci D., časť E. E., opakovane vnikli do celoročne obývateľného domu so súpisným číslom XXX slúžiaceho na rekreačné účely po tom, čo A. B. najskôr presne nezisteným spôsobom rozbil sklenú výplň dreveného okna, predmetným oknom vošiel dovnútra a následne rukami vytrhol drevené dvere, aby mohol vstúpiť dnu i F. G., pričom obaja následne spoločne dom prehľadali a vzali 2 kusy atramentových pier so zlatým hrotom v hodnote 180 Eur, 1 kus pánskej zlatej obrúčky v hodnote 200 Eur, zbierku pohľadníc v hodnote 10 Eur, 4 kusy obrazov - 2 kusy grafiky a 2 kusy olejomaľby - v hodnote 130,- Eur, 2 drevené vyrezávané police v hodnote 30,- Eur s Modranskou keramikou pozostávajúcou z váz, džbánov a tanierov v celkovom počte 12 kusov v hodnote 25,- Eur, Pozdišovskou keramikou pozostávajúcou z tanierov a krčahov v 1T/23/2020 2 celkovom počte 8 kusov v hodnote 40,- Eur, Bizmayer keramikou s motívom H. v hodnote 80,- Eur, o niekoľko dní neskôr sa do domu vrátili a vzali z neho 6 kusov porcelánových farebných tanierov v hodnote 30,- Eur, 6 kusov porcelánových tanierov so zeleným vzorom v hodnote 20,- Eur, 15 kusov bielych porcelánových tanierov v hodnote 15,- Eur, 10 kusov kníh rôznych autorov v hodnote 10,- Eur, 2 kusy vypreparovaných vtákov - jastraba a sojky - v hodnote 50,- Eur, 1 kus drevené hojdacie kreslo v hodnote 40,- Eur, z presne nezistenej miestnosti vzali 1 kus elektrickej dvojplatničky v hodnote 15,- Eur, 1 kus elektrickej ručnej kosačky v hodnote 90,- Eur, 1 kus krovinores zn. Stihl FS 55 v hodnote 50,- Eur, 1 kus drevený lis v hodnote 100,- Eur, z garáže po tom ako nájdenou železnou tyčou spoločne vylomili mreže zabezpečujúce vchod do nej, vzali 1 kus vodného vysávača v hodnote 70,- Eur a 2 kusy vodných vysávačov v hodnote 120,- Eur, pričom odcudzené predmety vždy odniesli do pristavených osobných motorových vozidiel rôznych značiek a odišli, čím spôsobili poškodenému A. I. E. celkovú škodu na odcudzených veciach vo výške najmenej 1 305 Eur, na rozbitých sklených výplniach dreveného rámu okna škodu vo výške 17,80 Eur,

na poškodenej kovovej mreži z oceľových prútov vo výške 50,- Eur a škodu na poškodených drevených dverách vo výške 30,- Eur.“

Za to bol obžalovaný A. B. okresným súdom pri zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/58/2019, zo dňa 18.09.2019, odsúdený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť spoločne a nerozdielne s F. G. poškodenej I. B. J., K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. D. XXXX/X, náhradu škody vo výške 1 159,05 Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„Obžalovaný sa k spáchaniu skutku, ktorý mu je kladený za vinu v plnej miere priznal o čom urobil aj vyhlásenie o vine v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. pričom na všetky súdom položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/, f/,g/,h/ Tr. por. odpovedal „áno“.

Obžalovaný, ale nesúhlasí s výškou jeho trestu.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vo svojom rozhodnutí zo dňa 09.09.2022 vo výroku o treste rozhodol, že obžalovaný sa odsudzuje podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd tak u obžalovaného aplikoval dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. 1/, a teda že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a tento úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k akému oľutovaniu došlo je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/,c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Môj klient uvedený predpoklad splnil. Uviedol to aj vo svojej záverečnej reči.

Je potrebné poukázať na to, že pomer poľahčujúcich a priťahujúcich okolností u môjho klienta súd vyhodnotil ako 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností. Horná hranu trestnej sadzby tak znížil o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák.

Trestná sadzba tak bola upravená na 1 rok až 44 mesiacov.

V prípade, že by súd prvého stupňa aplikoval ustanovenie podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona mohla byť dolná hranica trestnej sadzby znížená až o jednu tretinu, avšak z dôvodu ukladania súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 42 Tr. zák. uložený trest nemohol byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Tu by som chcela poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3To/2/2019 z ktorého citujem : „ V prvom rade je potrebné uviesť, že páchatel', ktorý sa prizná k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutuje (v predmetnej veci je to splnené), prejavuje tým istú dávku racionality (zväčša pod ťarchou dôkazov), ale aj uvedomelosť. Nielenže tak formálne „získava“ poľahčujúcu okolnosť, ale je aj v materiálnom očakávaní zmierlivejšieho prístupu súdu k nemu, pri ukladaní trestu. Ak navyiac obžalovaný prizná svoju vinu pred začatím procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní, nepochybne tak koná v snahe získať ďalší benefit a to možnosť uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Najvyšší súd už judikoval že: „Ak možno páchatel'ovi trestného činu, pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody použiť aj v prípade priznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania

viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu" (S 44/2017).

„Podľa názoru ústavného súdu by v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu bolo žiaduce, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti.

Je totiž neospravedlňiteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle pod vplyvom médií a vysokej miery obyvateľstva predstavuje produkt emocionálne) a populistckej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie“.

Plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky, dňa 28.11.2012

Ústavný sud podotýka, že u páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Primeranosť trestu je nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Môj klient si uvedomuje, že pochybil avšak v prípade, že mu bude uložený trest v neprimeranej výške bude to považovať za nespravodlivé a svoje priznanie a postoj k celej veci za úplne zbytočný. Trest tak nespĺní v jeho prípade účel, ktorý by splnil trest kratšieho trvania.

Vzhľadom na to žiadame Krajský súd v Trenčíne, aby zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v časti výroku o treste a uložil mu podľa § 194 ods. 2/ Tr. zák. súhrnný trest v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/58/2019 v primeranej výške.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného A. B. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný A. B. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného A. B., ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného A. B. napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému A. B..

Z podaného odvolania obžalovaného A. B. a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namieta nedostatočné zhodnotenie možnosti použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. okresným súdom a s tým spojenú neprímeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody aj napriek tomu, že mu bol ukladaný trest pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Z dôvodov odvolania obžalovaného A. B. preto odvolací súd vyvodil, že obžalovaný A. B. namieta neprímeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného A. B. odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému A. B., má oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že správnosť uvedených skutkových zistení obžalovaný A. B. v dôvodoch podaného odvolania ani nenamieta.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprímeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému A. B. v prejednávanom prípade. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade aj s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. v danom prípade správne ustálil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozsahu 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Preto uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému pri dolnej hranici správne ustálenej trestnej sadzby (vo výmere 15 mesiacov) s poukazom na sklony obžalovaného k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom ani podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky neprímeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku sú podrobne uvedené úvahy, akým spôsobom okresný súd v danom prípade v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. (po materiálnej stránke) vyhodnotil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a dvoch poľahčujúcich okolností, najmä s poukazom na to, že v prípade zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. na základe vyhlásenia obžalovaného o vine súdna prax ustálila možnosť, nie však povinnosť, použiť pri ukladaní trestu analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. (viď R 44/2017).

Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade aj napriek napomáhaniu obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti uvedeným spôsobom nie sú v prejednávanom prípade dané podmienky na postup podľa analógie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Pokiaľ sa obhajoba v dôvodoch odvolania domáhala uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že z hľadiska posudzovania osoby obžalovaného v jeho neprospech svedčia sklony k páchaniu trestnej činnosti. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému v danom prípade pri samej dolnej hranici trestnej sadzby v sebe už zahŕňa aj dôsledné a úplné prihliadnutie na zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. nakoľko v prípade ich absencie by obžalovanému hrozil podstatne prísnejší trest z dôvodu prevahy priťažujúcej okolnosti a aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.